

Periòdic quinzenal de cultura, esports, excursionisme

Portantveu de l'entitat "ESPLAIS" de Castelló

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ:

Carrer Prat de la Riba, número 9 — Telèfon, 9

COMPREU A LES CASES AQUÍ ANUNCIADES QUE SEREU MOLT BEN ATESES I ESTALVIAREU DINERS

OMNIBUS DE JOSEP SALA
SERVEI FIGUERES - PERPIGNAN

HORARI D'ESTIU

Sortides de Figueres (Hora espanyola)	7' —	11'30	14'30	18' —
Arribades a Perpignan (Hora francesa)	10' —	14'30	17'30	21' —
Sortides de Perpignan (Hora francesa)	8' —	12' —	15' —	18' —
Arribades a Figueres (Hora espanyola)	9' —	13' —	16' —	19' —

F U S T E R I A

Economia i bon gust

Sebastià Mundet

Castelló d'Empúries

CAFÉ NOVETATS

Els millors licors i aperitius

JOSEP CANET

Castelló d'Empúries

DISPONIBLE

Grans Magatzems de Mobles

CASA JUANDÓ

Elegància Solidesa-Economia

AVINGUDA REPÚBLICA, 19

FIGUERES

COMERCÍ de GRANS

Fèlix Tibau

Castelló d'Empúries

LA PALMA

Confiteria i Comestibles

JOAQUIM PUIG ESTEVE

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

PRODUCTES LITÚRGICS

ROURA

• FIGUERES •

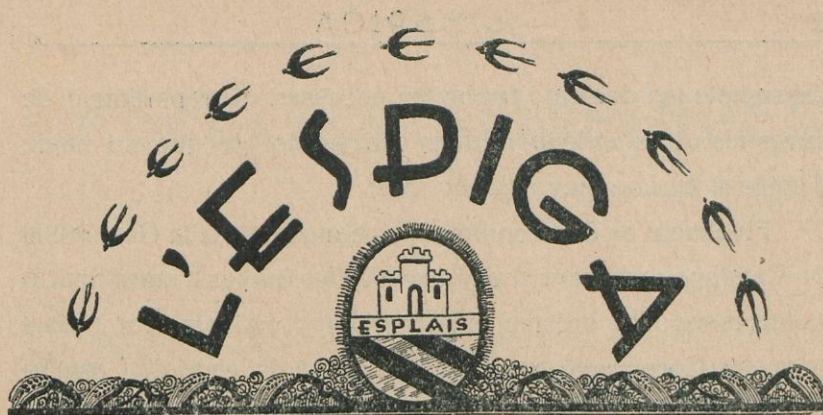
“Els Rossinyols”

de Castelló d'Empúries

Cobla - Orquestra - Orquestrina

PROVEU- LA

ANY II

Castelló d'Empúries, 21 de juliol del 1935

N.º 20

PORTANTVEU DELS «ESPLAIS»

VIDA CASTELLONINA

Diumenge, dia 14, es reuní el ple de l'Ajuntament en sessió ordinària, prenent-se els següents acords: Autoritzar als Reverends Calvet, Pujol i Comunitat de Religioses Clarises, així com també al senyor Josep Moner per a portar l'aigua potable als respectius domicilis. Fer gestions prop del Patronat de Turisme per tal de que sigui un fet la construcció d'una carretera que de Castelló mení a la platja. S'aprovaren diferents factures per al cobrament de les mateixes.

Referent a l'assumpte de les escoles es rebé una carta del Subsecretari del Ministeri del Treball donant compte de l'estat en què es troba l'expedient últimament tramès referent a l'assumpte. També es tractà de cercar un camí viable per a l'aneció de l'Hospital de la vila a l'Hospital Toribi Duran, tema ja tractat per altres consistoris anteriors i que resultaria profitós per ambdues entitats i per a la població, si es portés a terme.

El senyor Batlle proposà la formació d'una comissió de forces vives de la població per tal d'arribar a la consecució de

l'assumpte tan debatut i també tan necessari del repartiment de terres als petits agricultors de la vila, per tal de que no hagin d'emigrar en èpoques de poca feina.

Finalment es donà compte d'un comunicat de la Generalitat de Catalunya reclamant el pagament de les quotes d'amortització i interessos del préstec concertat entre l'Ajuntament passat i aquella Corporació per a la construcció del camí de Castelló a Vilanova de la Muga, que ascendeix a 12.000 pessetes. L'aportació del nostre Ajuntament era de 16.176'13 pessetes de les quals varen pagar-se de moment 4.176'13 pessetes i de les restants se'n concertà l'esmentat préstec reintegrable en tres anys i a l'interès anual del 6 %.

Heus ací altra de les moltes sorpreses que ens proporciona el passat Ajuntament del senyor Bordes de la Cuesta.

TRADICIÓ

El dia 28 del present, desplaçament del nostre primer onze a La Cellera, amb visita al cèlebre «Pasteral» i a Girona.

Preus pels acompanyants: Socis, 5'50 pessetes. — No socis, 7.

Aprofiteu aquesta avinentesa per a fruitir d'una esplèndida excursió a la petita «Suïssa Catalana».

CASTELLO D'EMPÚRIES

(APUNTS HISTORICS)

(Continuació)

Donen provalitat a aquesta tradició les columnes d'enfront en les que no s'hi col·locà res en correspondència a l'ordre arquitectònic com sembla devia ésser, sinó fos per donar a entendre que encara que no embellissin gens, aquell grup de caps símbol de les deïtats gentiliques sense relació amb el temple, era preferible aquesta memòria de ço que hi havia hagut, que l'observància rígida de l'estètica arquitectònica.

Com a curiós i rar anotem dues piles *baptismals* d'immersió feta d'un sol cantó i aquest colossal; o sigui que la pila presenta dos vasos tallats d'una sola pedra, el més gran dels quals té de diàmetre 1'81 metres servint de dipòsit d'aigua beneïda per distribuir-la a les diferents conxes de les portes de l'església durant l'any; el més petit serveix per a batejar. En la part superior d'aquestes piles hi corren cenyint-les una sèrie de petits arcs, estil romànic, segles XI o XII. Consta en els llibres d'administració que el dia 18 de febrer del 1417 foren batejades en aquesta pila 100 persones d'ambdós sexes, convertides del judaïsme.

Tot ço que acabem de relatar és d'un tan gran valor artístic que res té d'estrany que els forans amb sensibilitat d'artista vinguin a refugiar-se en l'aire blavós del temple nostre per gaudir de la contemplació estètica d'aquest relicari de l'art gòtic i per somniar en el profund silenci i en la poesia de passades èpoques, evocades per les estatués de marbre que canten alt el que devia ésser la vila comtal en segles pretèrits. Les cases altes i baixes clivellades com vells olivers, resten amuntegades porugament al seu voltant, com una bandada de pollets al voltant de la lloca. Tot el vell i antic poble sembla estar de genolls enfront la grandiositat de la catedral, com en oració perenne, com en acatament etern, mentre les torres dels seus campanars - oracions de pedra - puguen i puguen amunt fins a

clavar-se en el blau del cel, com una bella al·legòria espiritual dels segles en que pacient i vertaders artistes l'anaren construint.

V

LLEGENDES

Ens diu un historiador que en temps llunyans la llegenda estava en el seu punt quan prenia lloc en terrenys o comarques de llacs i estanys. Per poc que divaguem sobre aquesta afirmació que ens fa Pella i Forgas, comprendrem fàcilment que la gran extensió castellanina que els indo-europeus degueren veure coberta d'aigües quietes, manses negrosament verdeses, com dormint damunt una terra desconeguda de la qual sols apareixien mig anegats plantes de rara vegetació, joncs, canyes i islots de punxants espines, tot això degué prestar-se i ajudar a la prevenció i al temor, els quals arribaren a la cima del més gran espant quan en les nits de primavera i tardor, els pobles de nou vinguts a Castelló i voltants sentiren un bram com de toro gegant que eixia del fons de les molsoses aigües. Sentiren el bramar d'un monstre al qual desseguida rodejaren de les més fantàstiques escenes d'un món sobrenatural i absurd. I la quina variada quantitat de velles creences supersticioses vivien amagades a les cases de camp i encastades a totes les llars castellanines!

Aquesta predisposició inconscient que sentien i sentim encara avui dia els pobles empordanesos i d'una manera especialíssima Castelló per tot ço que representa llegenda o mitologia, és indubtablement un llegat directe de les velles tribus dels indo-europeus. Ja en els seus temps imaginaven que en els estanys hi penaven les seves culpes principalment aquells que amb el pecat de l'avarícia oprimien als seus semblants.

PERGAMÍ

(Continuarà)

LES COSES AL SEU LLOC

Després i tot de les mesures preses per l'autoritat, quatre grans focs de garberes i herba han consternat a la nostra població. Sembla estrany que hi pugui haver qui s'entrefingui i gosi portar a terme semblants actes puix, que al fi i al cap, l'autor no solament no se'n aprofita, sinó que es rebaixa al nivell d'un boig, d'un degenerat, d'un ser que no mereix viure entre persones.

L'endemà de sortir el nostre últim número de L'ESPIGA, en quin protestàvem, com fem ara, de semblants actes, es malmenaven uns quants milers de pessetes i precisament en el lloc on al mencionar nosaltres els sabotatges comesos, dèiem que una altra vegada, havíem estat a temps a apagar la metxa, cosa que no es pogué fer en aquesta última

Ara bé, aquests elements, que no volem saber quina ideologia professen, ni en quin partit militen, poden ésser alabats per cap persona que fingui cap i a dintre del cap un cervell que raciocini? Siguin els que siguin, sols es mereixen els títols de salvatges i sapiguen que amb llur manera d'actuar, perjudiquen a altres que potser és ben somera sinó innata, la culpabilitat.

I devem fer constar, que no volem que ningú es cregui que al criticar aquests actes rifenys, fem política, no, això no, primer perquè no podem, i segon perquè som apolítics en tot concepte, però com que propugnem per la cultura, estem completament d'acord en propugnar que el desordre és falta de cultura i que sols la falta d'aquesta, és la mà que guia a aquests desgraciats, que tenen una metxa per encendre garberes i els hi falta trobar el mot de descàrrec pel qual cometem semblants actes estúpids i indignes.

La serventa nova

La Casimira és una pageseta que per primera vegada baixa del seu poblet, arracerat per allà dalt, entre els primers contraforts del Pirineu. Deuria anomenar-se *Sera-fina*, perquè encara avui, la pobreta, si és un diamant, s'ha de començar a pulir, majorment havent entrat al servei domèstic d'una dama de sang blava, (blau-marí autèntic), l'Excel·lentíssima Senyora Baronesa de Miraprim.

La Casimira, casi no mira, més ben dit, ja no s'hi veu de cap ull, està enlluernada en mig d'aquelles sales grans, on sostres, parets, mobles, escultures, miralls i llums és tot una crosta d'or brunyit, com si es trobés dintre d'una *mena de missa* - diu ella - on ni tan sols toques de peus a terra, amb aquell hé de Déu de molsudes catifes. Però el que més la intrigava fins a encongir-li el cor, que ni gosava mirar-se'ls, era veure penjats aquella sèrie de *garreros* barbuts i malcarats, *vestits de llauna*, amb plomes vermelles i blanques al cap, i tots amb la mà esquerra al puny de l'espasa. I aquells dos Bisbes i aquell Cardenal, ¡quin respecte li feien!

No sé com són pintats aquests quadros, que així que entres tots en un plegat claven els seus ulls damunt teu; quan arribes al mig de la sala continuen mirant-te fixament, i quan ja surts per l'altre costat, segueixen encara fixant-te aquells ullarros esfereïdors!

Doña Rufina (és el nom d'estar per casa, de la Senyora Baronesa) acostuma rebre les seves amistats tots els dijous, entre música i llaminadures, no mancant-hi, és clar, el tradicional i vuitcentista *five o'clock thex*, sols que ella, a les 5 de la tarda, no prenia aquella tassa de tè, la prenia de cafè amb llet. Entre el cúmul d'obligacions totes estranyes i noves, que pesen i fan rodar el cap a la pobre minyona, hi ha la de servir ella mateixa aquesta tassa de cafè amb llet que ara li porta aguantant-la per la nansa; l'aristocràtica Senyora no pot agafar-la, ja que el lloc on hauria d'haver-hi l'*altre mànec* (com en els *tupins* de casa la Casimira) hi ha gravats en miniatura una dama amb *mirinyac* i el seu galant amb calça curta i perruques blanques, ballant un *minuét*.

— Vejam, ara, ¿per quin costat vol que prengui aquesta tassa? Això es porta amb una safata, i no així. ¡Que no passi més això!, reganyà seriosa la Senyora de Miraprim a la marejada Casimira.

Tocaven les 5 de la tarda de l'endemà, dijous, quan la Casimira feia la seva entrada a la sala, poc a poquet, com qui conta els passos, fent prodigis d'equilibri per tal de no regar la rica catifa, amb la safata plena de cafè amb llet, que per a no cremar-se, aguantava elegantment amb dos draps de cuina.

Ja no eren solament les dues dotzenes de mirades dels guerrers penjats amb claus, que des d'allà dalt fulminaven llamps contra la desventurada, amb greu perill de què desenvainant les espases les hi tiressin entre cap i coll; eren també les de tots els hostes, que en aquella hora omplien la casa.

— Tingui, *Doña Rufina*, aguantí això que li vaig a cercar una cullera, féu decididament, aixerida, la Casimira. La respectable Senyora Baronessa de Miraprim restà veient visions; amb la safata entre mans, semblava una pavordessa fent la capta en una església.

— ¡Però escolti, Casimira! digué indignada i confosa ..

— ¿No la vol la cullera? ¿Se la vol beure així mateix, *xarrupant*?

JHON

LLAPIS ROIG

Angel de Pau. — Es molta poesia per a tan poc metre i molta blavor per a tan poques ralles. Un altre dia.

L'Aresta. — Avui gairebé tot és qüestió econòmica. ¿Que també ets de la secció d'administració? Me'n faig càrrec de què posis els drapets al sol dels que volen passar pel forat de la clau.

Rosella. — Encara no és hora de tornar a prendre la pluma?

R. Puig de Vinyles. — Les teves sol·lucions són bones, però encara ho és més el teu entusiasme per «L'Espiga».

Agricultura i Ramaderia. — Ens honora la vostra carta, va inserida la gasetilla i resta establert el canvi.

ESPORTIVES

ESPLAIS, 1 - DARNIUS, 1

A les ordres del Sr. Isern començà el partit del «Torneig Copa Monell» a les 4 i mitja.

Centren els de Darnius i arranquen amb forta pressió i després d'una bonica combinació el davanter centre xuta a fora. Els nostres s'afermen i veuen que l'adversari es perillós i posen totes les seves energies i el joc és alternat amb lleuger domini dels locals, quan falten 5 minuts per acabar la primera part recull la pilota Capella que s'interna estant en mala posició per xutar a porta, fa un pas matemàtic a Garriga i aquest sense preparar empalma un tir creuat que el porter no pot fer res per evitar el gol.

A la segona part es nota un nerviosisme als jugadors d'ambdós equips i el joc s'endureix per moments degut a les males entrades del defensa dret del Darnius que sempre fa la llesca als davanters contraris i l'àrbitre no amonesta al defensa i naturalment els nostres davanters empren un joc més que dur. Als deu minuts, l'extrem esquerra del Darnius rep una pilota del mig centre i avança sol a porta i a tres passes xuta fort i col locat i marca el gol d'empat. L'àrbitre ha perdut els estris, xiula i no sap el què, el públic l'esbronca, en un garbuix davant la porta del Darnius la pilota entra uns dos pams a dintre i com l'àrbitre es troba mal col locat (que és una falta que li notàrem molt durant el partit) no senyala el gol, el públic protesta i alguns salten el camp per dir-li quatre «piropos» i els nostres mateixos jugadors, principalment el capità Sr. Augé, els fan retirar del terreny de joc. Acaba el partit amb unes equivocacions solemnes del Sr. Isern que, amb tota franquesa, no serveix per àrbitre, ell i sols ell té la culpa del que succeí en el partit Esplais-Darnius.

El que si volem fer ressaltar fou la invasió al camp d'En Jaume Parnau, Ramon Alabau i alguns altres, pocs per sort, i recomanem als dits fulanos que és hora que imperi la raó a la bestialitat doncs no volem que uns quants malmenin el nom d'Esplais i llur públic que és amant de l'esport noble i amistós.

DIA 14 DE JULIOL.

ESPLAIS, reserva, 9 - MONTAGUT, 2

El resultat d'aquest partit diu clarament que els nostres jugadors embotellaren als contraris de tal manera que abans d'acabar el matx ja es rendiren i l'àrbitre xiulà el final, convençuts que l'escorribaria a un gol per jugador i tal volta propina per l'àrbitre.

Al nostre porter reserva li marcaren dos gols tots dos es podien parar molt bé, principalment el segon, que ell mateix va mirar com la pilota s'agafava a les xerxes, sense ni moure's del lloc.

Els nostres jugadors val a dir que n'hi han que prometen de debó, d'altres que mai faran res. Dels visitants, a excepció de dos, els altres bona voluntat i res més.

UN QUE N'APREN.

NOVES

● El nostre suscriptor i entusiasta admirador mossèn Lluís Garet, del bisbat de Vic, fins avui rector de Vinyoles d'Oris, ha estat nomenat, per oposició, rector de la important parròquia de Manlleu. En l'acte de la presa de possessió, que tingué lloc el propassat dimecres, dia 10, es manifestà palesament la religiositat de la vila de Manlleu i l'apreci al seu nou rector, sacerdot d'una colpadora bondat i amarat de zel apostòlic que el fa molt atractiu.

Li desitgem i augurem un èxit ben falaguer en llur nova parròquia.

● A Vilanova de la Muga s'hi ha celebrat una missa nova que ha desvetllat l'esperit cristià dels seus habitants.

● Dues noves fogarades, una a les onze de la nit i l'altre cap a migdia enrogiren el cel castelloní en la passada setmana, ademés de l'imponent incendi del diumenge, dia 7, a les tres de la tarda. Han estat fetes algunes detencions pel que pugui haver-hi de responsabilitat o inducció.

● Les nostres platges són molt visitades i per ara sembla hi regna el bon seny, que desitgem perduri.

● En viatge turístic vegerem diumenge passat uns simpàtics lloretencs, acompanyats del seu pàrroco els quals, després de la funció de la tarda, visitaren el nostre magnífic temple i població. També vegerem grups de Granollers i Castellfullit.

● També fou saludada pels seus amics, Srs. Negre, la distingida família Carlets d'Olot que anaren resseguint les cales més importants de la costa brava per tal d'admirar llurs belleses.

● Són moltes les persones ofeses pels maltractes i paraules grolleres de certs individus del *sexo debil*, que en aquest cas resulta massa fort, ja que abusant de la paciència de la gent d'ordre promouen forts escàndols fins en la via pública.

● En recents exàmens verificats a Madrid ha estat aprovat per a cabo de la Guàrdia Civil el nostre bon amic En Joan Adrover i Adrover, el qual té molts títols d'honorabilitat i valentia, molt en particular durant el temps que fou destinat a nostra vila.

Li adrecem la més coral enhorabona.

● Amb motiu dels últims sabotatges i per tal d'establir una més estreta vigilància, ha estat augmentat el nombre de Guàrdies Civils en nostra vila fins al número de catorze.

● El propposat dimarts les Germanes Carmelites celebraren llur festa patronal amb diferents actes religiosos.

Els adrecem la nostra més coral enhorabona.

● Hem tingut el gust de saludar a les distingides famílies Peris-Ametlla, Negre, Vídua Duran, Nouvilas, Jacinte Agramon i Serra, que com els demés anys venen a passar l'estiu en la nostra vila i els hi desitgem que els sigui plaent llur estada entre nosaltres.

*Del senyor Director d'“Agricultura i Ramaderia”
rebem la següent gasetilla-pregada:*

Cal intensificar les collites de moresc

Es de gran interès per a l'economia nacional, que aquells articles dels quals tinguem necessitat d'importar siguin estudiats detingudament, per tal de controlar-ne la producció i la manera de produir en nostre propi país la quantitat que manca per a cobrir el cupus de les nostres necessitats. Entre aquests articles dels quals són tributaris a l'estranger, cal comptar-hi el moresc i per això cal considerar molt interessants tots aquells aspectes i procediments que tendeixin a la intensificació de la seva producció i més encara si això pot ésser assolit sense necessitat d'eixamplar l'actual àrea de conreu dedicada a aquest cereal.

Els principals aspectes d'aquest problema són minuciosament estudiats en l'article que publica el número de juny, d'*Agricultura i Ramaderia*, original de l'enginyer Marcel·lí d'Arana, especialista en cerealicultura.

Agricultura i Ramaderia, que ja de molts anys ve dedicant les seves planes als problemes del més gran interès, una vegada més s'ha fet creditora del favor del públic.

L'administrador us enviarà un número de mostra gratuïtament si el sol·liciteu a Trafalgar, 76, Barcelona.

ESQUITXOS

▲ S'ha sabut, per mitjà de la nostra policia, que hi ha algun protector o protectora que per tal d'afavorir a l'amic o amiga que no ho és, de protector, demana dues o tres entrades per a soci i les hi reparteix. Això és fer bé a l'amic perjudicant a tots els altres. Em sembla que no és gaire bonic ni recomanable tot això.

▲ També n'hi ha algun altre que enganyant al porter diu tenir passe gratuït. Nosaltres no sabem que hi hagi tal distinció, ni encara que sigui pare d'un jugador, ni encara que sigui jugador, mentre aquell dia no jugui.

▲ En el camp d'esports vaig sorprendre la següent conversa:
- ¿Saps què m'han demanat la secció de ciclisme dels Esplais? - ...
- Si els regalaria una cinta per a la carrera dels dies de la Festa Major. - Ho faràs? - Si noia i em plauria molt que la guanyés en... - no vaig poder entendre el nom perquè el digué molt baix - Doncs jo també en vull fer una i toqui a qui toqui - digué la companya.

▲ ¿Què passa que l'obra de les casetes resta estancada? Es que en Trueba i en Salleres, tots dos paletes es disputen l'honor de fer la coberta, com a bons esplaistes.

▲ Futbolistes de Castelló, un amant d'aquest esport fa l'ofrena d'una magnífica copa per tal que sigui disputada en partit amistós en un dels dies de la propera Festa Major entre els equips de les dues entitats Esplais i Ràpits, comenceu uns i altres a arrencar els vostres onzes respectius

▲ He vist un petit esboç dels magnífics programes que projecta editar per Sant Llorenç la nostra entitat Esplais. Hi ha fotografies, anuncis, poesies, dibuixos a la ploma i un detallat cartell de tots els actes, cívics, religiosos, esportius, amenitats i diversions de moltes de les nostres entitats, serà una joia.

PASSATEMPS

TARJA

JOAN TUR SEQUÉS

Combinar aquestes lletres de manera que donguin el nom d'un drama d'En Guimerà.

LOGOGRIF

- 1 2 3 4 5 - Nom de dona
 4 2 3 5 - Parentiu
 3 5 4 - En les barques
 3 5 - Nota musical
 1 - Consonant
 4 2 - Part del cos
 4 2 3 - Extensió d'aigua
 1 2 3 2 - Part del cos
 2 3 4 5 3 - Ofici

VAGA DE VOCALS

S. t n s l g. . g r v. t
 n. v g s m. . d s e . d t

SEMBLANÇA

En què s'assembla un ventilador a un herbolari?

CONVERSA

- On vas, Ramón, cada Diumenge?
 - Al cafè.
 - A càn Mariets?
 - No, al que tu mateix has dit.

ROMBE

● Vocal
 ● ● ● Lletra
 ● ● ● ● ● Nom
 ● ● ● Lletra
 ● Vocal

XARADA

Sota la *terça-segona* portava l'hereu Marçal una dos prima invertida i una peça de total.

COMBLE

¿Quin és el comble d'un ciclista?
 JACK

- Aprèn moltes coses Josep M.^a a l'escola?
 - Si senyor; ja sé fugir sense que el mestre se n'adoni.

JHON

SOLUCIONS AL NÚMERO PASSAT:

A LA TARJA: Moseèn Janot, Angel Guimerà - AL QUADRAT: Cuba, Ulls, Blai, Asia - ENDEVINALLA: La A - JERoglÍFIC: Carretera.
 - FUGA DE VOCALS: Qui amb dolents va, si no n'és s'en tornarà. - A LA VAGA DE CONSONANTS: A taula i al llit, al primer crit. - COMBLE: Que li falti un cargol.

HAN ENVIAT SOLUCIONS:

Jordi Arquer, de Palma. Andreu Jorba, de Besalú. Agna-Maria Estrader, Glòria Roure i Rosa Basols, de Barcelona. Jaume Encesa i Enric Ruiz, de Palamós. Ramona Puig, de Vinyoles d'Oris, i Roser Mas i Assumpció Raventós, de Begues.

MERCERIA
LES MILLORS NOVETATS
ALS PREUS MES BAIXOS

VIDUA RIERA

EXTENS ASSORTIMENT

CARRER DELS CABRITS
● Castelló d'Empúries ●

RADIO per a totes les ondes i per a
tots els corrents, solament amb els
SUPERHETERODINS
«EMERSON» i «COLONIAL»
PREUS LIMITATS.

F. Montalat

F. MACIÀ, 4 HOSPITALET

EXCURSIONISTES!
FUTBOLISTES!

Pels vostres viatges dirigiu-vos a

Autos Amadeu Ruiz

PORT DE LA SELVA - TEL. 11

Fusteria Mecànica
de

JOSEP GENIS

Bons preus, promptitud i solidès
CASTELLÓ D'EMPÚRIES

ACURAT TALLER MECANIC

Gonçal Prats

Castelló d'Empúries

SASTRERIA "MODEL"
DE

J. OLIVERAS

TRAJOS A MIDA PER A HOMES
i SENYORES.

GRAN XIC. — ELEGÀNCIA.

Carrer Agramont, 2
CASTELLÓ D'EMPÚRIES

NO HO OBLIDEU!!

FERRERIA

ANDREU SUÑER

Rambla, 3 i 4-Girona, 25-Teléf. 116

FIGUERES

Es la més important de la comarca

Les millors novetats per a
PRIMAVERA i ISTIU
no dubti que les irobarà als

Magatzems Fortunet

de FIGUERES

Extens assortit en Abrics per a Home i Senyora
TANCAT ELS DIES FESTIUS

AUTOS GREGORI

FIGUERES

Servei diari de Castelló a Figueres-Roses-Cadaqués.
Cotxes Pullmans per a grans excursions. ♦ Taxis.

Plaça Pi Margall, 4 - Telèfon 30 - FIGUERES

EL VI DE QUINA

Portolà

és el més conegut, més
aperitiu i més econòmic

♦ ♦ ♦ ♦

Farmàcia Portolà

FIGUERES

COMESTIBLES i MOLTS ALTRES
OBJECTES ♦ Acreditada casa de

Constantí Fontclara

Castelló d'Empúries

Rosa Sala Saló

Us ofereix «Galats» de màquina,
perfectes, ràpids, variats. —

Molt econòmics

Plaça del 14 d'abril, n.º 3

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

BANC DE FIGUERES

de Ll. Vergès Vilanova

Canvi de monedes, Pagament de
cupons, Compra-venda de valors
i demés operacions de banca.

Plaça Pi i Margall (La Palmera)

FIGUERES

CLÍNICA DENTAL

LL. COLL DE CENDRA, ODONTÒLEG

Consultes de 9 a 1 del matí i de 3 a 7 de la tarda

Rambla, 31 - Telèfon 131

FIGUERES